

קלטש ז'אן / תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי בסלונקי 1922 עד גיל 16 גרתי בסלונקי ולמדתי בבית"ס איטלקי אחי למד בבית"ס צרפתי כשהייתי בת 8 יצא חוק שילדי יוון צריכים ללמוד בבית"ס יווני עזבתי את בית"ס האיטלקי ועברתי ליווני שם למדתי 3 שנים. סיימתי אותו וחזרתי לבית"ס איטלקי שם הייתי עד שנת 1938 כשעברנו לאתונה אמא אבא ו- 3 ילדים באתונה סירבו לרשום אותי לסיום למודי בבית"ס איטלקי.

אמא החליטה שאני הולכת בערבים למוסד חינוכי אנגלי צרפתי במשך היום עבדתי במפעל טקסטיל בהנה"ח הגרמנים הגיעו לאתונה בשנת 1943 אמי נפטרה באופן פתאומי.

קיבלנו תעודות זהות מזויפות עם שם יווני ונשארו באתונה כשאספו את היהודים בבתי הכנסת למשלוח לאושוויץ הלכנו לבתים שהכינו לנו משפחות נוצריות הייתי במשפחה של אמא ושתי בנות הפחד מהגרמנים היה גדול אחרי חודשיים עברתי לבית אחר בתור עוזרת בית. שכנים חשדו שאני יהודייה והצטרפתי לאבי ולאחי שהיו בכפר מחוץ לאתונה בו היה סנטוריום לחולי שחפת היינו שם בסביבה גרמנית עד שברחנו ב- 1944 אחרי ניתוח האפנדיציט שעברתי. ברחנו מאתונה אני, אבא, אחי ואחותי בסירה לאי "אביה" שם עברנו לסירה גדולה יותר והפלגנו לטורקיה לצ'סמה תמורת תשלום מכובד הגיע הצבא ולקח אותנו לאיזמיר למחנה בו היו עוד פליטים לאבא הייתה שם אחות תאומה שבעלה הוציא אותנו למלון אחרי שבוע עברנו לחאלב בסוריה למחנה אנגלי משם עברנו לארץ ישראל לראש הנקרה כעבור חודש וחצי לביירות הגיעה נציג מהסוכנות נלקחנו באוטובוס לראש הנקרה ולאחרי ישראל הגענו לארץ ישראל בשנת 1944 לבית עולים בבת - גלים. אחרי שבועיים הלכתי עם אחותי לקרוב משפחה בקיבוץ אפיקים כעבור 3 חודשים עברתי לגור עם אבא ואחי בקרית ביאליק. עבדתי בתחילה במחנה אנגלי ואחר כך עברתי לחברת "ספינס" האנגלית שהאנגלים עזבו החברה נסגרה ועברתי לעבוד בחברת ספנות "עתידי" בה עבדתי - 6 שנים, התחתנתי ב- 1951 גרנו עם אבא בעלי היקי אני וביתי בשנת 1953 המשפחה שלי עברה לדירה בסיבנייה שם גרנו עד 2003 משם עברנו לדור מוגן בעלי ואני. בעלי נפטר ב- 2007 ילדתי שתי בנות אחת נפטרה לפני שנה וחצי מסרטן ויש לי 3 נכדים.